

חוק המילווה העממי, תשי"ד—1954 *

1. הממשלה מורשית בזה לקבל מילווה בסכום שלא יעלה על 6 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו אגרות חוב למוכ"ז (להלן — אגרות חוב). סמכות ללוות
2. (א) כל אגרת חוב תהיה על סך עשרים לירות ומסומנת במספר סידורי. הערך הנקוב
 (ב) הממשלה רשאית להוציא כל אגרת חוב בשני חצאים בסך של עשר לירות כל אחד, ושניהם יסומנו במספר סידורי אחד.
- (ג) דין חצי אגרת חוב של עשר לירות כדין אגרת חוב של עשרים לירות לכל דבר, למעט סכום הפדיון שיהיה מחצית סכום הפדיון של האגרת כולה, ללא כל תלות בחציה השני.
3. לגבי פדיון אגרות החוב יחולו הוראות אלה: פדיון אגרות החוב
- (1) הממשלה תפדה את אגרות החוב תוך תקופה של עשרים וחמש שנה (להלן — תקופת המילווה) מהיום שקבע שר האוצר בהודעה שתפורסם ברשומות כיום הוצאת המילווה;
- (2) בכל שנה מתקופת המילווה ייפדו אגרות חוב במספר שייקבע בתקנות; הפדיון יהיה בהגרלות;
- (3) אגרות החוב שעלו בגורל ייפדו בערכן הנקוב ובתוספת, בכל שנת הגרלה, של סכום (להלן — סכום הפרסים) שלא יפחת משלושה אחוזים מהסכום הכולל של אגרות החוב;
- (4) כל הגרלה תהיה בפומבי ותכלול את כל אגרות החוב שעדיין לא עלו בגורל;
- (5) מועדי ההגרלות, סדריהן וחלוקת סכום הפרסים בין אגרות החוב שייפדו בכל שנה, ייקבעו בתקנות; הודעה על השעה ועל המקום של כל הגרלה תפורסם, לפחות שבוע ימים קודם לכן, ברשומות;
- (6) יתרת אגרות החוב שלא נפדו בהגרלה כאמור, ייפדו ב-30 לחודש הבא מיד לאחר תום תקופת המילווה בערכן הנקוב.
4. (א) כל עוד לא הוציאה הממשלה את כל אגרות החוב שהיא רשאית להוציאן, רואים לצורך כל הגרלה וזכיה בסכומי הפרסים ולצורך פדיון אגרות החוב הנפדות בהגרלה לפי חוק זה, כאילו הוציאה הממשלה ומחזיקה כמוכ"ז את שארית אגרות החוב שלא הוציאה עד מועד ההגרלה. זכות הממשלה באגרות שלא הוצאו
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יגרעו מזכות הממשלה להוציא אגרת חוב שעדיין לא הוצאה כל עוד לא עלתה בגורל.
5. אגרות החוב לא ישאו ריבית. ריבית
6. (א) אגרת חוב העומדת לפדיון תיפרע למציגה עם מסירתה במקום ששר האוצר יורה בהודעה שתפורסם ברשומות, ותיבטל עם הפרעון. פרעון האגרות זכייתו
 (ב) אגרת חוב שעלתה בגורל תיפרע לאחר שלושה שבועות מיום ההגרלה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ח באייר תשי"ד (31 במאי 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 196, תשי"ד, עמ' 100.

7. אגרות החוב יהיו ניתנות להעברה בדרך מסירה.
8. סכומי הפרסים שישולמו לפי חוק זה לא ייחשבו כהכנסה לצרכי פקודת מס הכנסה, 1947.¹
9. אגרות החוב פטורות ממס בולים.
10. הסכומים המשתלמים לפי אגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה, ישולמו על ידי שר האוצר מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכוש של המדינה.
11. (א) אגרות החוב ייערכו בנוסח שיקבע שר האוצר בתקנות.
(ב) כל אגרת חוב תישא את חותם חתימתיהם של שר האוצר ושל החשב הכללי.
12. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע, ובכלל זה — מינוי מועצה לפיקוח על ההגבלות וקביעת תפקידיה; אולם תקנות לפי סעיף 3 יותקנו לפני הוצאת אגרות החוב.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

מספר 41

חוק אמנות קרן המטבע הבינלאומית והבנק הבינלאומי לשיקום ולפיתוח,
תשי"ד—1954 *

הנדרות

1. בחוק זה —
„אמנת הקרן” — פרקי ההסכם לכינון קרן המטבע הבינלאומית (להלן — הקרן), שנערכו בכינוס הפיננסי של האומות המאוחדות ביולי 1944, בברטון-וודס, ארצות הברית של אמריקה;
„אמנת הבנק” — פרקי ההסכם לכינון הבנק הבינלאומי לשיקום ולפיתוח (להלן — הבנק), שנערכו כאמור;
„ההחלטות בדבר החברות” — החלטותיהן של מועצות הנגידים של הקרן ושל הבנק בדבר התנאים והכללים לחברותה של מדינת ישראל בקרן ובבנק, שכוון יפה מיום ז' בשבט תשי"ד (11 בינואר 1954), והן ניתנות בתוספת לחוק זה.
2. משעה שאמנת הקרן ואמנת הבנק יהיו חתומות בשם מדינת ישראל יחולו הוראות הסעיפים הבאים.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ח באייר תשי"ד (31 במאי 1954); הצעת החוק ודרכי הסבר נתפרסמו בה"ח 198, תשי"ד, עמ' 127.